

Олександра ГОНЮК,
orcid.org/0000-0002-4985-6075
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української літератури
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
(Дніпро, Україна) olexandrin31@gmail.com

Кароліна ГРУШКО,
orcid.org/0009-0004-4021-7623
студентка IV курсу факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
(Дніпро, Україна) grushkocarolina03@gmail.com

**НА МЕЖІ РЕАЛЬНОСТІ:
ТЕХНОТРИЛЕР І СЮРРЕАЛІЗМ У ЛІТЕРАТУРІ
(НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ М. КІДРУКА «ЗАЗИРНИ У МОЇ СНИ»)**

Стаття присвячена дослідженню унікального жанрово-стильового поєднання технотрилера та сюрреалізму в сучасному літературному просторі на прикладі роману М. Кідрука «Зазирни у мої сни». Основною метою наукової розвідки є виявлення художніх засобів і прийомів, за допомогою яких письменнику вдалося оприявити взаємодію жанру та стилю. Особлива увага присвячена вивченню особливостей репрезентації сюрреалістичних мотивів та образів, аналізу їхньої взаємодії з технотрилерним сюжетом, з'ясуванню їхньої ролі у створенні напруженої та динамічної оповіді. Досліджено численні сюрреалістичні елементи (сни, марення, інтуїція, образ демонічної людини, ромбу, дзеркала) та їхній вплив на загальну атмосферу твору. Акцентується увага на новому підході М. Кідрука в зображенні органічного поєднання реального та фантастичного, що можливо простежити за допомогою інноваційного наукового приладу. Важливим є оприявлення оніричного простору, який виступає засобом комунікації з потойбічною силою та водночас є каталізатором утворення містичної складової роману. Доведено, що мотиви екзорцизму та самогубства у творі яскраво доповнюють один одного й увиразнюють його страхітливу технотрилерну складову.

У результаті проведеного дослідження ми встановили, що особливості жанру технотрилера та стилістики сюрреалізму в книзі М. Кідрука «Зазирни у мої сни» гармонійно співіснують у цілісній художній структурі аналізованого твору, взаємодіють і доповнюють один одного. Технотрилер як жанр обумовлює атмосферу жаху, очікування небезпеки, додає напруженості подіям, інтригує моторошним сюжетом, а сюрреалізм із властивими йому формами сну, марення й інтуїції, розширює межі дійсності, вносить відчуття загадковості й ірреальності. Дослідження кореляції жанру та стилю в аналізованому творі засвідчує, що вони не суперечать один одному, а становлять гармонійну взаємодію, що розширює смислове навантаження тексту, розкриває внутрішній світ героїв, розвиває сюжет у несподіваних ракурсах і надає можливості замислитися над природою реальної дійсності та ірреального. У статті висвітлено ключові елементи жанрово-стильової організації роману, її зв'язок із сприйняттям та інтерпретацією тексту.

Ключові слова: жанр, технотрилер, містика, оніризм, сюрреалізм, ірраціональне, підсвідомість.

Oleksandra GONIUK,*orcid.org/0000-0002-4985-6075**Candidate of Philological Sciences,**Associate Professor at the Department of Ukrainian Literature**Dnipro National University named Oles Honchar**(Dnipro, Ukraine) olexandrin31@gmail.com***Karolina GRUSHKO,***orcid.org/0009-0004-4021-7623**fourth-year student at the Faculty of Ukrainian and Foreign Philology and Study of Art**Dnipro National University named Oles Honchar**(Dnipro, Ukraine) grushkocarolina03@gmail.com*

ON THE EDGE OF REALITY: TECHNOTHRILLER AND SURREALISM IN LITERATURE (BASED ON THE MATERIAL OF M. KIDRUK'S NOVEL "LOOK INTO MY DREAMS")

The article is devoted to the study of the unique genre and style combination of techno-thriller and surrealism in the contemporary literary space on the example of M. Kidruk's novel "Look into My Dreams". The main purpose of the research is to identify the artistic means and techniques by which the writer managed to reveal the interaction of genre and style. Particular attention is paid to the study of the peculiarities of the representation of surrealist motifs and images, the revelation of their interaction with the techno-thriller plot, and the clarification of their role in creating a tense and dynamic narrative. Numerous surrealistic elements (dreams, delusions, intuition, the image of a demonic man, a diamond, mirrors) and their influence on the overall atmosphere of the work are studied. Attention is focused on M. Kidruk's new approach to depicting an organic combination of the real and the fantastic, which can be traced with the help of an innovative scientific device. It is important to reveal the oneiric space, which acts as a means of contact with the otherworldly power and at the same time is a catalyst for the formation of the mystical component of the novel. It is proved that the motifs of exorcism and suicide vividly complement each other in the novel and emphasize its terrifying techno-thriller component.

As a result of the study, we have established that the features of the techno-thriller genre and surrealism in M. Kidruk's book "Look into My Dreams" harmoniously coexist in the integral artistic structure of the analyzed work, interact and complement each other. The techno-thriller genre creates an atmosphere of horror, the expectation of danger, adds tension to the events, intrigues with a creepy plot, and surrealism, using the form of dream, delusion and intuition, expands the boundaries of reality, introduces a sense of mystery and unreality. The study of the correlation of genre and style in the analyzed work shows that they do not contradict each other, but constitute a harmonious interaction that expands the semantic load of the text, reveals the inner world of the characters, develops the plot in unexpected angles and provides an opportunity to reflect on the nature of real reality and the unreal. The article highlights the key elements of the genre and style organization of the novel, its connection with the perception and interpretation of the text.

Key words: *genre, techno-thriller, mysticism, onirism, surrealism, irrational, subconscious.*

Постановка проблеми. Проблема жанру та стилю ґрунтовно аналізувалась і продовжує досліджуватись у наукових колах, залишаючись однією із найбільш багатограних і складних у науці. Різноманіття художніх творів у сучасному просторі складають рельєфний пласт, що здатний асимілювати риси багатьох жанрів і стилів, утворивши інноваційні літературні форми, які відтворюють досвід людської цивілізації. Наразі жанрово-стильова кореляція перетинається з науково-технічними досягненнями, що зумовлені взаємодією мистецтва та науки. Це особливо відчутно в такому жанрі, як технотрилер, де інновації виступають тлом для перебігу подій, формують унікальну тематику твору та мають значний вплив на розвиток сюжету.

Для сучасного українського літературознавства жанр технотрилера вважається відносно

новим і набув своєї популярності завдяки творчості Макса Кідрука. Роман «Зазирни у мої сни» вийшов у 2016 році та доповнив нішу сучасного українського технотрилера, явища широко представленого за кордоном і майже нерепрезентованого у вітчизняній літературі. У сучасному літературознавстві загальний стан жанрово-стильового аналізу в художній рецепції М. Кідрука в романі «Зазирни у мої сни» фрагментарний. Отже, необхідно продовжувати аналізувати жанрово-стильову модель художніх творів передусім з огляду на розвиток новітніх жанрових форм і стильових модифікацій, що є важливим у дослідженні еволюції розвитку літератури.

Аналіз досліджень. Проблема жанрово-стильового розмежування художніх творів стала предметом дослідження як українських науковців

(Н. Х. Копистянська, М. М. Гіршман, В. П. Марко, І. Денисюк, О. С. Кухар-Онишко), так і зарубіжних (Д. Гордон, М. Джонс та ін.), на думку яких, поняття жанру та стилю не вичерпується канонізованими класифікаціями та межами. Літературознавці постійно наголошують на жанрово-стильовій рухливості художніх творів, що свідчить про багатомірність і складність цього явища.

Аналіз творчості Макса Кідрука висвітлений у різних аспектах у працях українських літературознавців. О. О. Лілік розглянула модифікації жанру трилера у творчості письменника. Н. Є. Коломієць досліджувала специфіку оніропростору в романі «Зазирни у мої сни». І. В. Пасько проаналізувала жанрово-стильові аспекти творчості письменника на матеріалі романів «Бот» і «Бот: Гуаякільський парадокс» і дійшла висновку, що технотрилерам М. Кідрука притаманна гостросюжетність, екзотичний колорит, уведення до художньої канви твору науково-технічного підґрунтя та звернення до важливих морально-етичних проблем. Незважаючи на значний інтерес сучасних літературознавців до творчості письменника, аналіз жанрово-стильових особливостей технотрилера Макса Кідрука «Зазирни у мої сни» наразі відсутній, що й спричинило вибір предмета нашого дослідження.

Метою статті є виявлення особливостей унікального жанрово-стильового поєднання технотрилера та сюрреалізму в сучасному літературному просторі на прикладі роману М. Кідрука «Зазирни у мої сни».

Виклад основного матеріалу. Книга «Зазирни у мої сни» – це захоплива та водночас моторошна історія, в якій п'ятирічний Тео переживає клінічну смерть під час операції, що згодом призводить до незворотних наслідків. Батько хлопчика, Мирон Білінський, спостерігає за змінами в поведінці сина, який у своїх снах стикається з моторошною силою, що все частіше проявляється в реальності, тримаючи читачів у напрузі.

У сучасній українській літературі інколи неможливо віднести художній твір до певного жанру, бо вони функціонують у межах декількох метажанрів: історичний, детективний, любовний, пригодницький тощо. Роман «Зазирни у мої сни» має розмаїте сюжетно-композиційне та художньо-образне наповнення, що спричиняє неоднозначність визначення жанрової приналежності. Так, Оксана Пелюшенко у статті «Макс Кідрук: Той, хто вмів лякати» зазначає, що, окрім техно, у творі «маємо трохи соціальної драми, трохи психологічного роману, трохи містики і достатньо страху» (Пелюшенко, 2016). Попри це, ми вважаємо за

доцільне віднести цей роман за сюжетно-композиційними домінантами до розряду містичного технотрилера.

Почати виокремлення ознак технотрилера в аналізованому творі доречніше, на наш погляд, із елементів техно. У романі неодноразово пояснюються фізичні («Що таке світло? Це діапазон електромагнітного випромінювання, який здатні сприймати очі людини» (Кідрук, 2016: 124)), технічні («Машинне навчання – це математична дисципліна, частина теорії штучного інтелекту, яка займається розробленням методів навчання штучних систем» (Кідрук, 2016: 126)), біохімічні («Шляхом визначення концентрації кисню в окремих зонах мозку можна встановити активність нейронів» (Кідрук, 2016: 127)) та комп'ютерні процеси, які допомагають зрозуміти механізм роботи нанотехнологій. Така уважність автора до науково-технічних описів є важливою рисою технотрилерів.

Гостросюжетність і динамічність сюжету – одні з важливих складових технотрилера. Так, роман «Зазирни у мої сни» описує історію хлопчика Теодора, чие життя руйнується через несвоєчасну медичну допомогу. У результаті дитиною оволодіває ворожа сила, яка перетворює його на монстра зі злочинним духом. Надаючи оповіді страхітливого динамізму, Макс Кідрук цілеспрямовано вдається до створення образу демонічної дитини та мотиву екзорцизму. Ранні християнські уявлення демонструють віру наших предків у мавок, русалок, відьом, чортів, демонів тощо. «Словник символів» за загальною редакцією О. І. Потапенка та М. К. Дмитренка подає тлумачення поняття «демон» як «узагальнене уявлення про певну невизначену і неоформлену божественну силу зла» (Потапенко, 1997: 64). Таке вірування в злу силу було пов'язане з уявленнями людства про навколишній світ.

Образ демонічної людини може стати джерелом конфлікту твору, додати відчуття напруги й інтриги. Так, під час операції, коли Теодор переживав клінічну смерть, яка тривала 36 секунд, у нього вселився наркоторговець Матео Кампо на прізвисько Даймонд. Із приходом потойбічної сили в дитини розвиваються психічні проблеми, порушення сну. Змальовуючи стан Теодора, автор звертає увагу на найдрібніші деталі, застосовуючи слухові, зорові та дотикові образи: «Пальчики скрючені, так, ніби малюк намагається подряпати когось невидимого» (Кідрук, 2016: 13), «Холодні ручки безвольно, немов у непритомного, повишли вздовж тулуба» (Кідрук, 2016: 14), «Було щось жахливе в тому верещанні. Подумалося, що

так кричать герої фільмів про екзорцизм, із яких вигоняють злих духів» (Кідрук, 2016: 14). Завдяки таким моторошним психологічним деталям досягається майстерність Макса Кідрука у створенні напруги та посиленні інтриги твору.

Мотив екзорцизму широко представлений у різних релігіях, де він ототожнюється як механізм боротьби із негативною енергією. Мирон Білінський, батько хлопчика, зрозумівши, що самотійно не може допомогти дитині позбутися «уявного друга», звертається до американського дослідника Енді Далтона. Учений упевнений, що коли серце хлопчика не буде битися, Матео Кампо «піде», тому він пропонує «увести сина в стан контрольованої клінічної смерті, виждати хвилину, а надалі оживити» (Кідрук, 2016: 175). Детальні наукові розповіді Далтона про клінічну смерть і медикаментозну кому є однією з ознак технотрилера. За допомогою їх автор створює складну психологічну ситуацію, в якій опинився батько: «Це божевілля, – перелякано прохрипів я. – Це наче екзорцизм якийсь» (Кідрук, 2016: 176). Але в романі «Зазирни у мої сни» бачимо осучаснені модифікації цього ритуалу: раніше вигнання злих духів із людини відбувалось при прочитанні молитви чи обряду рук священника, а зараз це намагаються зробити за допомогою медицини.

Письменник підсилює мотив жаху, коли надприродне остаточно оволодіває хлопчиком в останні моменти його життя, і, доторкнувшись до дроту, Теодор помирає від полум'я: «Побачив на вершині цистерни незугарну чорну скульптуру, якусь наче пародію на людське тіло, із задертою до неба обвугленою куксою, що залишилась на місці піднятої руки. Дві, три, чотири, п'ять секунд ця несамовіта моторошна статуя, ледь похитуючись, стриміла на верхівці резервуара, а потім із шурхотом повалилася на дах» (Кідрук, 2016: 188). Невинна дитина стає жертвою обставин і закінчує життя страшною смертю – ця моторошна кульмінація твору змушує реципієнта замислитися над тим, що «у світі точно є речі, які ти не здатен контролювати, але які ніколи, нізащо не захочуть залишити тебе осторонь» (Кідрук, 2016: 5). Автор рельєфно змальовує біль і відчай батька, який на власні очі бачив, як палає вогнем його син: «Я кричав знову й знову, вивергав із себе крики, нібито плювався вогнем... Я волав так, що міг добудитися мертвих» (Кідрук, 2016: 188). Надмірний повтор лексеми «крик», на нашу думку, слугує важливим елементом створення напруженого ефекту. Серія криків, що характерна для трилера, зображує розпач і біль героя, де кожна секунда має вагоме значення.

Рушійним персонажем у розвитку сюжету роману М. Кідрука стає образ 35-річного Матео Кампо (Аймонт). Це мексиканський наркоторговець, якого під час операції Теодора було закатовано в підвалі власного будинку. Ще з дитинства Матео спіткала важка доля: через провину хлопця загинуло декілька корів, за що батько «взяв металево тавро для коней, розжарив до червоного та залишив мітку на правій щоці свого восьмирічного сина. Тавро мало форму правильного ромба» (Кідрук, 2016: 158). Можливо, саме цей опік, своєрідне тавро, прирік ще маленького Матео на короткий життєвий шлях, бо «він [ромб] уособлював земельну ділянку. У християнстві чотирикутник виступає символом смерті, оскільки померлого ховали в землю» (Коцура, 2015: 56). Отже, перебуваючи в тілі хлопчика, Даймонд намагається помститися своїм убивцям і виступає руйнівним інструментом, знищуючи сім'ю Білінських і доводячи Мирона та його сина до самогубства.

Тема смерті унаслідок самогубства залишається невичерпною в українському письменництві, зокрема в трилерах. Таємниця смерті одночасно приваблює і відштовхує, заорожує і пригнічує героїв літературного твору та читача. Роману «Зазирни у мої сни» притаманне ретроспективне звучання: М. Кідрук розпочинає книгу з кінця, що зацікавлює реципієнта та не дає можливість залишити прочитання твору на потім: «Чорт забирай, що я тут роблю? Раніше мені здавалося, наче люди покінчують життя самогубством через помилки» (Кідрук, 2016: 4). Мирон Білінський, перебуваючи у важкому психічному стані, намагається звільнитися від накопичених переживань і задля цього використовує жарти: «Якби позавчора хтось натякнув, що за два дні я стоятиму на вузькому карнизі дванадцятого поверху готелю, я б... Розсміявся? Покрутив би пальцем біля скроні?» (Кідрук, 2016: 4) або «Мабуть, треба просунути ще трохи вліво. Неприємно припускати, що власник універсала, який застиг поміж моїх ніг, проклинатиме мене за лічені хвилини після смерті» (Кідрук, 2016: 4). Іронія героя у важкій життєвій ситуації виступає захисним механізмом збереження його психіки героя, допомагає сприймати навколишню дійсність не так руйнівню та травматично.

Задля підсилення містичної та загадкової складової технотрилера Макс Кідрук активно вводить в художню структуру книги «Зазирни у мої сни» такі сюрреалістичні елементи, як сновидіння, клінічна смерть, сомнамбулістичні блукання, травматичні спогади дитинства, марення.

Класичний французький сюрреалізм заперечував науково-технічні досягнення людства, відкидав уже встановлені суспільні форми сучасного життя. Однак сьогодні спостерігаються численні модифікації світоглядних позицій соціуму. Як зазначає дослідниця О. Хмелевська, «ірраціональне в суспільній свідомості історично притаманне людству як на початковому етапі соціокультурного розвитку, так і в сучасності, в поєднанні з науковим світоглядом. У наші дні ірраціональні образи користуються популярністю і стають надбаням масової культури» (Коломієць, 2017: 1). Так, надреальне дає можливість художньо відтворити неприйнятні в реальному світі ситуації, процеси чи події. Воно базується на певних фантастичних припущеннях і дозволяє створити художній світ, наповнений ірреальністю та химерністю.

У романі М. Кідрука «Зазирни у мої сни» наявні містичні включення, які переважно базуються на сучасних науково-технічних поняттях. Автор описує уявну технологію мозкового сканеру для розпізнавання образів: «Технічно система складається зі сканера, який «промацує» сканерами об'єкт, що підлягає розпізнаванню, й аналізатора із запрограмованим алгоритмом машинного навчання» (Кідрук, 2016: 126). Завдяки цьому апарату моторошний світ сновидінь Теодора Білінського стає предметом дослідження для науковців і його батька.

Сюрреалісти своєю творчістю завдячують теоріям Зигмунда Фрейда. У своїй книзі «Тлумачення сновидінь» психоаналітик зазначає: «Сон – це приховане здійснення пригніченого, витісненого бажання» (Фрейд, 2017: 56). На думку вченого, на сни впливають не тільки зовнішні чинники, а й психічні. Фахівець називає їх несвідомі психічні подразники або приховане сновидіння. Саме тому варто зануритись у підсвідоме (у сни, марення, галюцинації) особистості задля відшукування прихованих, витіснених бажань.

Через два роки після клінічної смерті хлопчика батько став помічати, що син повернувся не сам: «Упродовж тих тридцяти шести секунд щось схопило мого сина за руку та повернулося разом із ним» (Кідрук, 2016: 10). Під час одного з нічних кошмарів хлопчиком оволоділо надприродне, через яке дитина стала чужою та страшною: «Я бачив, як недобрий сталевий вогник зблискує в його очах, а крізь стоншені, злісно викривлені губи проглядають вершечки зубів» (Кідрук, 2016: 34). Страх батька перед демонічним виглядом своєї дитини уві сні можна розглядати як глибоке емоційне потрясіння. У Мирона Білінського

з'являється бінарна опозиція «свій – чужий», персонаж відчуває непроминутий жах перед несподіваною модифікацією рідного сина в щось чуже та загрозове.

Уві сні Тео нашкрывав незрозумілий напис на дзеркальній поверхні, який згодом батькові довелося розгадати: «I'm Mateo Campo» («Я – Матео Кампо») (Кідрук, 2016: 36). Той факт, що хлопчик пише фразу не на аркуші паперу, а на дзеркалі, варто розглядати як важливий символічний підтекст. У словнику символів зазначено, що «у слов'янських народів дзеркало – символ межі між земним і потойбічним, небезпечним світом» (Коцура, 2015: 219). Напис хлопчика імені людини, яка живе в його тілі, демонструє як ірраціональне з потойбічного світу керує дитиною та за допомогою дзеркала перетинає межі реальності й іншого виміру. Так, дзеркало містить символічне навантаження для відображення зв'язку між ірреальним і реальним.

Пізніше батьки спостерігають у Теодора тимчасові «провали», коли «трапляється, що він на кілька секунд зависає, наче провалюється кудись» (Кідрук, 2016: 80). Моменти раптового «замірання» хлопчика створюють моторошну атмосферу твору, яка органічно поєднується з елементами сюрреалізму. Обстановка загострюється, коли під час «провалів» повернути дитину з цього дивного стану не вдається навіть близьким: «Я торкалася його, проводила перед очима рукою, але він не бачив мене. Це тривало півхвилини, потім він отямився... Він не тямив, що з ним трапилося» (Кідрук, 2016: 17). Той факт, що навіть родина хлопчика не може йому допомогти, створює атмосферу моторошності та породжує відчуття безпорадності й безвиході.

Оніричний простір Теодора виступає ключовою ланкою надприродного виміру, який межує з дійсністю. Макс Кідрук описує сни хлопчика як відображення паралельної реальності, доступної лише крізь призму досвіду дитини. Це створює враження, що істота зі снів Теодора існує у вимірі, який неможливо перетнути з реальністю. Автор використовує наукові елементи техно, зокрема дослідження доктора Ентоні Даллтона, щоб забезпечити більш обґрунтоване розуміння змін у поведінці хлопчика після клінічної смерті.

Застосування інноваційної технології мозкового сканеру дозволило учасникам спостереження візуалізувати сновидіння хлопчика. Однак моторошним є той факт, що раніше науковці та батько мали можливість бачити чоловіка зі сновидінь хлопчика, а тепер відбувається обернена дія: «Ми спостерігали за ним через сигнали з кори, а він

тепер спостерігає за нами» (Кідрук, 2016: 147). Кореляція рис технотрилера з сюрреалістичними мотивами породжує страх через підсвідомість людини та підкреслює непередбачувані аспекти взаємодії між реальністю та ірреальністю.

Прихильники сюрреалізму виправдовували містичний характер цього стилю через прагнення відшукати та відтворити те, що перебуває за межами реальності, здійснити вихід за межі дійсності. Інтуїція може охопити життя у всіх його виявленнях, відмінно від інтелекту, здатного лише спостерігати за об'єктами з певного ракурсу. У технотрилері «Зазирни у мої сни» М. Кідрук намагається пояснити багато процесів із раціональної точки зору. Однак момент злиття Матео Кампо з Теодором залишається до кінця книги поза сферою людського розуміння. У цій ситуації Мирон Білінський доходить висновку, що не все в житті можна досягнути лише за допомогою інтелекту: «Раціональний стержень усередині мене, заснований на переконанні в абсолютну необхідність причинно-наслідкового зв'язку між явищами матеріального світу, опирався, відчайдушно шукаючи іншого пояснення» (Кідрук, 2016: 156). Можливість злиття дитини з потойбічним викликає почуття жаху, яскраво демонструючи кореляцію трилера та сюрреалізму.

Раціональних ідей стосовно того, що могло пов'язати маленького хлопчика та закатованого наркоторговця, не існує. Але батько припускає, що «24 листопада 2012-го серце Теодора зупинилося строго водночас із серцем Матео Кампо і що, крім них, тієї секунди у світі більше ніхто не помер. Напевно, це якось пов'язало їх, і вони разом рушили туди, куди ми всі йдемо після смерті, а потім Тео повернувся, що дало змогу повернутися Даймонду. Не зовсім, звісно, повернутися, бо повертатися він уже не мав куди...»

(Кідрук, 2016: 166). Матео Кампо помер, закатований у себе вдома, продовжуючи з'являтися у снах дитини, змушуючи Тео балансувати на межі зі смертю та психічними розладами, які супроводжувались неспокоєм, істерикою, плачем і криками. Так, надприродне довело дитину до вимушеного самогубства, а втрата сина настільки вразила батька, що призвела до трагічного суїциду. Таким чином, інтуїція постає єдиним інструментом проникнення по той бік свідомості та єдиною можливістю досягнути ірраціональне.

На наш погляд, оніризм слугує каталізатором утворення містичної складової роману «Зазирни у мої сни». Ірраціональне досягнення конструює альтернативну дійсність, в яку можна зануритися та дослідити потаємний простір підсвідомого. Створюючи головну сюжетну лінію твору, автор перенасичує її оніричним простором маленького хлопчика, де паралель між сном і дійсністю стирається, а жахіття зі сну проникають у реальний світ.

Висновки. Книга Макса Кідрука «Зазирни у мої сни» належить до жанру «технотрилер» і містить численні вкраплення елементів сюрреалізму. Особливості цього жанру й стилістики сюрреалізму гармонійно співіснують у цілісній художній структурі аналізованого твору, взаємодіють і доповнюють одне одного. Роман вражає своєю драматичністю, моторошністю та сюжетом, що інтригує, тримає в напруженні. Розглянувши всі наявні у творі ознаки технотрилера та сюрреалізму, можемо зазначити, що саме завдяки їхньому використанню Максу Кідруку вдалося створити загадкову й містичну реальність, надати можливість читачу насолодитись динамічною сюжетною лінією, спостерігати за відчайдушними спробами батька врятувати невинну дитину, яка стала жертвою обставин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кідрук М. *Зазирни у мої сни*. Харків : КСД, 2016. 528 с.
2. Коломієць Н. Є. Ірраціональне в художній моделі світу роману «Зазирни в мої сни» Макса Кідрука. *Літератури світу: поетика, ментальність і духовність*, 2017. Вип. 10. С. 35–43.
3. Коцура В. П. *Енциклопедичний словник символів культури України*. Корсунь-Шевченківський, 2015. 912 с.
4. Пелюшенко О. Макс Кідрук: Той, хто вмє лякати. URL: <https://chytay-ua.com/blog.php?id=352> (дата звернення: 12. 02. 2024).
5. *Словник символів / за ред.: О. І. Потапенка, М. К. Дмитренко та ін.* Київ, 1997. 156 с.
6. Фройд З. *Тлумачення сновидінь / пер. із нім. Н. Сеядайко*. Київ : Komubook, 2017. 500 с.

REFERENCES

1. Kidruk M. (2016) *Zazyrny u moi sny*. [Look into My Dreams]. Kharkiv: KSD, 528 s [in Ukrainian].
2. Kolomiets N. (2017) *Irratsionalne v khudozhnii modeli svitu romanu «Zazyrny u moi sny» Maksa Kidruka*. [The irrational in the artistic model of the world of the novel «Look into my dreams» by Max Kidruk]. *Literaturny svitu: poetyka, mentalnist i dukhovnist*. – Literatures of the world: poetics, mentality and spirituality. № 10. S. 35–43 [in Ukrainian].
3. Kotsura V. (2015) *Entsyklopedychnyi slovnyk symboliv kultury Ukrainy*. [Encyclopedic dictionary of symbols of culture of Ukraine]. Korsun-Shevchenkivsky. 912 s. [in Ukrainian].

4. Peliushenko O. (2016) Maks Kidruk: Toi, kto vmiie liakaty. [Max Kidruk: The one who knows how to scare]. URL: <https://chytay-ua.com/blog.php?id=352> (data zvernennia: 12. 02. 2024) [in Ukrainian].
5. Slovnyk symboliv [Dictionary of symbols] / za red.: O. Potapenka, M. Dmytrenka ta in. Kyiv, 1997. 156 s [in Ukrainian].
6. Froid Z (2017) Tlumachennia snovydin. [Interpretation of dreams] / per. iz nim. N. Seiadaiko. Kyiv: Komubook. 500 s. [in Ukrainian].